

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1929

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 238

ΝΟΜΟΙ

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 9)16 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ.
περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν καὶ τῆς ἐπιτελέ-
σεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

Νόμος 4204

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδο-
μεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς
Γερουσίας.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦνται τὸ ἀπὸ 9)16 Νοεμβρίου Ν. Διάταγμα περὶ ἐκ-
δικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν καὶ τῆς ἐπιτελέσεως τῶν ἐπ'
αὐτῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἔχον ὅτι:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσμεν καὶ
καὶ διατάσσουμεν.

Εἰσαγωγή. Ὁρισμός.

Ἄρθρον 1.

ὑπὸ τὸν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὄρον μικροδιαφοραὶ περι-
λαμβάνονται αἱ ἰδιωτικαὶ διαφοραὶ περὶ ὧν τῶν προσωπι-
κῶν καὶ τῶν εἰς κινήτὰ κτήματα ἢ τὴν ἐμπορίαν ἀφορωσδῶν
ἀγωγῶν, ὧν τὸ ἀντικείμενον ἐν συνόλῳ δὲν ὑπερβαίνει τὸ
ποσὸν τῶν 600 δραχμῶν καὶ ἐφ' ὧν αἱ Εἰρηνοδίκαι θέλουσι
δικάζει ἀνεκκλητῶς, πλὴν τῶν ἐκ τῆς σχέσεως ἐργοδότη
καὶ ἐργάτου, πατρῶν, δικηγόρων καὶ πτελατῶν πηγαζουσῶν
ἀξιώσεων, εἰς ὅς ἐφαρμόζονται οἱ εἰδικοὶ ἐπ' αὐτῶν νόμοι
καὶ νομοθετικὰ διατάγματα. Ἐπὶ περιοδικῶν παροχῶν πρὸς
εὔρεσιν τοῦ συνόλου πρὸς ὑπολογιστέαι ἐνὸς ἔτους μηνιαίαι
παροχαί.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀγωγῆς περιλαμβάνεται καὶ πᾶν εἰσα-
γωγικὸν δίκης δικόγραφον.

Τρόπος ἐκδικάσεως.

Ἄρθρον 2.

Αἱ μικροδιαφοραὶ ἐκδικάζονται καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδό-
μεναι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις
τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Διαδικασία ἐπὶ μικροδιαφορῶν.

Εἰσαγωγή καὶ ἐκδικασία αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐνάγων υποχρεοῦται νὰ ἐνώσῃ ἐν τῷ αὐτῷ δικογράφῳ
πᾶσας τὰς ἀπαιτητὰς ἀξιώσεις του, ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον αὐ-

τῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 600 δραχ. Ἐὰν τὰς εἰσαγωγῇ κεχω-
ρισμένως, αἱ ἀγωγαὶ δὲν ἀπορρίπτονται, ἀλλ' αἱ ἐπ' αὐτῶν
δαπάναι, πλὴν τῶν τῆς πρώτης, βαρύνουσι τὸν ἐνάγοντα.

Ἀποτίμησις ἀντικειμένου δίκης μὴ συνιστάμενου εἰς
χρηματικὴν ποσότητα.

Ἄρθρον 4.

Ὅπως κριθῇ ἂν ὑπάγεται εἰς τὰς μικροδιαφορὰς δίκη
τις, ἥς τὸ ἀντικείμενον δὲν συνίσταται εἰς χρηματικὴν πο-
σότητα, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀποτίμησις ἣν ὁ ἐνάγων
ποιεῖται περὶ τοῦτου εἰς τὴν ἀγωγὴν του, ἐφ' ὅσον ὁ ἐναγόμε-
νος δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἀξία τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου
ὑπερβαίνει τὰς 600 δραχμάς.

Ἡ ἀπόδειξις αὕτη εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν ὁ ἐνάγων δη-
λοῖ ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ δεχθῇ ἐν περιπτώσει νίκης, ἀντὶ
τοῦ διὰ τῆς ἀγωγῆς αἰτουμένου ἀντικειμένου, χρηματικὸν
ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τοῦτου.

Τόπος ἐκδικάσεως μικροδιαφορῶν μεταξὺ κατοίκων
τῆς αὐτῆς περιφερείας.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς
Δικαιοσύνης, ὁρίζονται μερικαὶ περιφερείαι ἐκδικάσεως μι-
κροδιαφορῶν, ἐκτὸς τῆς ἑδρᾶς τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἡ ἑδρὰ
αὐτῶν καὶ τὰ χωρία τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἐ-
κάστης περιφερείας.

Μικροδιαφοραὶ κατοίκων τῆς αὐτῆς μερικῆς περιφερείας
δικάζονται κατὰ κανόνα ἐν τῇ ἑδρᾷ ταύτῃ.

Ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Εἰρηνοδικείου δύνανται κατ' ἐξαιρέσιν νὰ
δικασθῶσι :

Α') Ἄν ἡ ἑδρὰ τοῦ Εἰρηνοδικείου εἶναι ὁ τόπος τῆς τε-
λέσεως ἢ ἐκτελέσεως τοῦ συναλλάγματος.

Β') Ἄν ὁ ἐνάγων προτιμᾷ τὴν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Εἰρηνοδι-
κείου ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς. Ἀλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ
περίπτωσει ὁ ἐνάγων, νικήτας μὲν, δὲν δικαιούται νὰ ζητή-
σῃ ἐξοδα δίκης παρὰ τοῦ ἐναγομένου, ἡττηθεὶς δέ, δύναται
νὰ καταδικασθῇ, πλὴν τῆς πληρωμῆς τῶν ἄλλων δαπανῶν,
καὶ εἰς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τοῦ ἐναγομένου διὰ τὰς ἡμερα-
γίας καὶ λοιπὰ ἐξοδα εἰς τὴν ὑπεβλήθη οὕτως, διὰ τὴν εἰς
τὴν ἑδρὰν τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ ἐκτὸς τῆς ἑδρᾶς τῆς με-
ρικῆς περιφερείας μετάθεσιν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κατ' αὐ-
τοῦ ἀγωγῆς. Τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην ὁρίζει ὁ δικαστὴς
κατ' οἰκίαν κρίσιν καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις.

Μεταξὺ κατοίκων διαφορῶν περιφερειῶν.

Ἄρθρον 6.

Προκειμένης μικροδιαφορᾶς μεταξὺ κατοίκων διαφορῶν,
ὡς ἄνω, μερικῶν περιφερειῶν τῆς αὐτῆς εἰρηνοδικειακῆς

περιφέρειας, ὃ ἐνάγων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀγωγῆς του εἴτε ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς μερικῆς περιφέρειας τῆς καποικίας τοῦ ἐναγομένου ἢ ἐνὸς τῶν ἐναγομένων, ἂν ὦσι πλείονες τοῦ ἐνός, εἴτε ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς μερικῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς τελέσεως ἢ ἐκτελέσεως τοῦ συναλλάγματος, εἴτε ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Μεταξὺ κατοίκων διαφόρων Εἰρηνοδικειακῶν περιφερειῶν.
"Αρθρον 7.

Ἐὰν ἡ μικροδιαφορά ῥηστέται μεταξὺ καποικίων διαφόρων εἰρηνοδικειακῶν περιφερειῶν, ὃ ἐνάγων δικαιούται νὰ ἐγείρῃ τὴν ἀγωγὴν του, εἴτε εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς γενικῆς δικαιοσύνης τοῦ ἐναγομένου, εἴτε εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς τελέσεως ἢ ἐκτελέσεως τοῦ συναλλάγματος. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ ἐκδίκασις δύναται νὰ γίνῃ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐνάγοντος εἴτε ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Εἰρηνοδικείου εἴτε ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς μερικῆς περιφέρειας τῆς καποικίας τοῦ ἐναγομένου. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς εἴτε ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Εἰρηνοδικείου, εἴτε ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς μερικῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς τελέσεως ἢ ἐκτελέσεως τοῦ συναλλάγματος.

Αὐτοπρόσωπος ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος ἔκθεσις
τῆς ἀπαίτησέως του.

"Αρθρον 8.

Ἐπὶ μικροδιαφορῶν ὃ ἐνάγων, παρούσαζόμενος εἰς τὸν εἰρηνοδικὴν, ἐκθέτει αὐτῷ τὴν ἀπαίτησίν του, γνωστοποιῶν συγχρόνως καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς μέσα.

Ἐὰν ταῦτα συνίστανται εἰς ἔγγραφα εἰς χεῖρας του εὐρισκόμενα, ὁφείλει ἀμέσως νὰ καταθέσῃ ταῦτα εἰς χεῖρας τοῦ εἰρηνοδίκου ἐπὶ ποιῇ ἀπαράδεκτου τῆς ἀγωγῆς του.

Προκαταβολὴ ἐξόδων.

"Αρθρον 9.

Ὁ ἐνάγων προκαταβάλλει συγχρόνως ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τῆς δίκης χρηματικὸν τι ποσὸν ὁρίζομενον ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου ἀναλόγως τοῦ αἰτούμενου ποσοῦ καὶ ὅπερ δὲν δύοῦτο ἐξαντληθῇ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς δίκης, ὃ ἐνάγων προσ- τοῦτο ἐξαντληθῇ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς δίκης, ὃ ἐνάγων προσ- καλεῖται νὰ κάμῃ συμπληρωματικὴν προκαταβολήν. Ὁ δικάων εἰρηνοδίκης ὑποχρεοῦται νὰ καταρτίσῃ πίνακα ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐξόδων, ὅστις θὰ τεθῇ εἰς τὴν δικαιογραφίαν. Πᾶν ποσὸν τὸ ὅποιον δὲν ἐξαπανάθῃ ἐπιστρέφει ὃ εἰρηνοδίκης ἀμελητὶ εἰς τὸν προκαταβάλλοντα διδόμενον ἄνευ ἄλλης διαδικασίας, ὑποκείμενος ἄλλως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἰδιοποιήσεως.

Περιεχόμενον τῆς συντάσσουσας ἐκθέσεως.

"Αρθρον 10.

Ὁ εἰρηνοδίκης συντάσσει περὶ τούτων συνοπτικὴν ἐκθέσιν, ὁρίζων συγχρόνως εἰς τὸν ἐνάγοντα δικάσιμον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς υποθέσεώς του.

Ἡ ἐκθέσις αὕτη περιέχει α') τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων, β') σύντομον ἐκθέσιν τῶν γεγονότων τῶν ἀποτελούντων τὴν πραγματικὴν βᾶσιν τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἐνάγοντος, γ') τὰ ἀποδεικτικά μέσα ὅσα ὃ ἐνάγων ἐπιβάλλεται πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀξιωσέων του, δ') τὴν ἐρισθεῖσαν δικάσιμον καὶ ε') τὸ ποσὸν τῆς δοθείσης διὰ τὰ ἔξοδα προκαταβολῆς.

Ἀπορριψὶς ἀπαράδεκτου ἀνομιμοποίητου ἢ νόμιμο ἀδόκιμου ἀγωγῆς.

"Αρθρον 11.

Ἐὰν ὃ εἰρηνοδίκης εὕρισκῃ τὴν ἀγωγὴν ἀπαράδεκτον λόγῳ ἀναρμοδιότητος, ἢ δι' ἑλλείψιν ἐνεργητικῆς ἢ παθητικῆς νομιμοποιήσεως, ἢ νόμιμο ἀδόκιμον, ἢ ἀπορριπτέαν δι'

ἄλλην τινὰ ἔνστασιν αὐτεπαγγέλτως ἐξεταστὲαν, ἠνωστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸν ἐνάγοντα, ἐὰν δὲ ὁὗτος ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς, συντάσσει μὲν τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένην ἐκθέσιν, ἀπορρίπτει δὲ συγχρόνως ταύτην, ἀπαγγέλλων τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐνάγοντος, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν.

Κλήτευσίς ἐναγομένου καὶ μαρτύρων.

"Αρθρον 12.

Ὁ Εἰρηνοδίκης ἐπιμελεῖται τῆς κοινοποιήσεως περιλήψεως τῆς ἐκθέσεως πρὸς τὸν ἐναγόμενον μετὰ κλήσεως ὅπως ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον καὶ προσαγγάγῃ κατ' αὐτὴν τὰ ἀποδεικτικά αὐτοῦ μέσα κατὰ τῶν ἀξιωσέων τοῦ ἐνάγοντος ἢ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐνστάσεων καὶ ἰσχυρισμῶν.

Ἡ κλήσις δὲ αὕτη πρέπει νὰ ἐπιδοθῇ ἐπὶ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου. Συγχρόνως ἐπιμελεῖται τῆς κοινοποιήσεως κλήσεως πρὸς τοὺς μάρτυρας, ὅπως ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν δικάσιμον, ἂν ὃ ἐνάγων δὲν ἐδήλωσεν ὅτι ἀναλαμβάνει νὰ τοὺς προσαγγάγῃ καὶ ἄνευ κλητέσεως.

Κοινοποιήσις.

"Αρθρον 13.

Αἱ κοινοποιήσεις γίνονται προσωπικῶς πρὸς τὸν καλούμενον. Ἐὰν ὅμως οὗτος δὲν κατέστη δυνατόν νὰ εὑρεθῇ, τὸ κοινοποιεῖται ἔγγραφον παραδίδεται εἰς τὸν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπίδοσεως εὐρισκόμενον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ καλούμενου σύνοικον αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ οὐδεὶς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον εὐρίσκεται εἰς τὴν οἰκίαν, τὸ ἔγγραφον παραδίδεται εἰς τὸν ἱερέα τῆς ἐντορίας τοῦ καλούμενου, ὁφείλοντα νὰ παραδώσῃ τοῦτο εἰς τὸν καλούμενον. Ἡ ἐπίδοσις δὲ αὕτη δέον νὰ πιστοποιηθῇ δι' ἐπιδοτηρίου, τοῦ ἐπιδίδοντος ὁφείλοντος ν' ἀνακινώσῃ ἅμα αὐτῷ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου, ἐπὶ ποιῇ προστίμου μέχρι δραχμῶν πενήτηκοντα, ἐπιβαλλομένου αὐτῷ μετ' ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Περὶ τῆς ἐπίδοσεως συντάσσεται ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον υπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις. Ἐὰν ὃ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις εἶναι ἀγράμματος, παραλαμβάνεται μάρτυς, ὅστις προσυπογράφει τὸ ἀποδεικτικόν. Ἐὰν καὶ ὁ μάρτυς εἶναι ἀγράμματος, γίνεται μνεία τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς κατοικίας αὐτοῦ εἰς τὸ ἀποδεικτικόν.

Τὰς ἐπίδοσεις ἐνεργεῖ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐπιμελουμένου τὴν ἐπίδοσιν τοῦ Εἰρηνοδίκου εἴτε δικαστικὸς κλητὴρ καὶ αὐτὸς ὃ τοῦ ἀκροατηρίου, εἴτε ὃ διδάσκαλος τῆς μερικῆς περιφέρειας τῆς κατοικίας τοῦ καλούμενου, εἴτε ὑπαξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς, ἢ χωροφύλαξ, εἴτε οἱ ταχυδρομικοὶ διανομεῖς. Διὰ τὴν ἐπίδοσιν λαμβάνει ὃ ἐπιδίδων δραχμὴν μίαν (1) δι' ἑκάστον ἐπιδιδόμενον ἔγγραφον ἐκ τῶν προκαταβαλλομένων εἰς χεῖρας τοῦ Εἰρηνοδίκου διὰ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης, ἂν δὲ οὗτος εἶνε δικαστικὸς κλητὴρ, δραχμὰς δύο. Ἡ ἐπίδοσις διὰ ταχυδρομικῶν διανομῶν γίνεται καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ ἀπὸ 31 Φεβρουαρίου 1923 Β. Διάταγμα περὶ τρόπου τῆς διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐπίδοσεως τῶν ποινικῶν δικαιογραφῶν.

Αἱ διὰ τὰς μικροδιαφορὰς ἐπίδοσεις ἐν γένει δύνανται νὰ γίνωνται καὶ κατὰ τὰς ἐξαίρεσίμους ἡμέρας.

Ἐκουσία προσέλευσις διαφερομένων.

"Αρθρον 14.

Οἱ διαφερόμενοι δύνανται νὰ προσέλθωσι καὶ αὐθόρμητοι ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅπως ὑποβάλλωσι τὴν μικροδιαφορὰν των.

Ὁ Εἰρηνοδίκης προσπαθεῖ νὰ συμβιβάσῃ αὐτούς, ἐὰν δὲ δὲν τὸ κατορθώσῃ, προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς συ-

νοπτικῶς, συντάσων προηγουμένως περιληπτικὴν ἔκθεσιν περὶ τε τῶν ἀξιώσεων τοῦ ἐνάγοντος καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ἐναγομένου, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 9 ὁριζόμενα, ὑποχρεῶν τοὺς δικαίους, ἄνευ περαιτέρω κλητεύσεως, ὅπως ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν ὀρισμένην δικασίμῳ.

Ὅρισμός ἰδίων δικασίμων δι' αὐτὴν.

"Ἀρθρον 15.

Διὰ τὴν ἐκουσίαν ταύτην προσέλυσιν τῶν διαφορομένων οἱ Εἰρηνοδίκαι τῶν πόλεων καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν κέντρων ὀφείλουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ δύνανται, νὰ προσδιορίζωσιν ὀρισμένης ὥρας μιᾶς ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, δύο ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος.

Κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἐβδομάδος οἱ διαφορούμενοι δύνανται νὰ προσέρχωνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὅπως ὑποβάλλωσιν ἐκουσίως τὴν διαφορὰν τῶν εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν, ἀλλ' οὗτος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ αὐτούς, ἂν εἶναι ἀπησχολημένος κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς ἄλλην ἐπείγουσαν ἐργασίαν.

Ἐπισκέψεις Εἰρηνοδίκου εἰς μερικὰς περιφερείας.

"Ἀρθρον 16.

Οἱ Εἰρηνοδίκαι, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται πλείονες τῆς μιᾶς μικραὶ περιφέρειαι, ὀφείλουσιν, ἅπαξ τοῦ μηνὸς τοῦλάχιστον, νὰ μεταβαίνωσι καθ' ὀρισμένην ἡμέραν εἰς τὴν ἑδρὰν ἐκάστης τῶν μερικῶν τούτων περιφερειῶν πρὸς ἐκδίκασιν πασῶν τῶν μικροδιαφορῶν, τῶν ἐν αὐταῖς ἐκδικαστέων.

Ὅρισμός τακτικῶν ἡμερῶν διὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας.

"Ἀρθρον 17.

Αἱ ἡμέραι, καθ' ἃς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἅπαξ τοῦλάχιστον τοῦ μηνὸς μεταβαίνει εἰς ἐκάστην μερικὴν περιφέρειαν ὁ Εἰρηνοδικὴς, ὁρίζονται ὑπ' αὐτοῦ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἰσχύουσι δὲ δι' ὅλην κληρὸν τὸ ἐπὶ ἐτος. Ἡ περὶ τούτου πρᾶξις τοῦ Εἰρηνοδίκου τοιχοκολλᾶται ἐντὸς τοῦ ἐπομένου δεκαπενθήμερου τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς περιφέρειας τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἐπιμελείᾳ τῶν κατὰ τόπους Προέδρων τῶν Κοινοτήτων.

Ἐὰν ἐντὸς τοῦ ἔτους καταστῇ ἀναγκαία ἡ μεταβολὴ τῶν ἡμερῶν τούτων, ἡ μεταβολὴ αὕτη κοινοποιεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ματαιωθείσης ἐπισκέψεως ὁρισμὸς νέας δικασίμου.

"Ἀρθρον 18.

Ἐὰν κατὰ τὴν δικασίμῳ ταύτην καταστῇ ἀδύνατος ἡ μεταβασίς τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν ἑδρὰν μερικῆς τινος περιφέρειας, εἴτε ἕνεκα χειμῶνος εἴτε δι' ἄλλο ἀνυπέβλητον κώλυμα, θεωρεῖται νόμιμος δικασίμος τῆς υποθέσεως αὐτῆς ἡ ἀμέσως ἐπομένη, ἢς ματαιουμένης διὰ τοὺς αὐτοὺς ἢ παρεμφερεῖς λόγους, ἡ ἀμέσως ἐπομένη καὶ οὕτω καθεξῆς, συζητουμένων τῶν οὕτω πως ἀναβαλλομένων υποθέσεων κατὰ σειράν προτεραιότητος.

Αἱ διὰ τὴν ματαιωθείσαν ἐπίσκεψιν κοινοποιήσεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν οὕτω ὁρισθείσαν νέαν δικασίμῳ, ἄνευ ἀνάγκης ἐπαναλήψεως αὐτῶν.

"Ἐκτακτοὶ ἐπισκέψεις.

"Ἀρθρον 19.

Πλὴν τῆς εἰς τακτὰς ἡμέρας, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, μεταβάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὰς ἑδρας τῶν μερικῶν περιφερειῶν, δύναται οὗτος καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἡμέραν νὰ μεταβῇ εἰς χωρία ἕξω τῆς ἑδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου κείμενα πρὸς ἐκδίκασιν μικροδιαφορῶν.

Τινες διαφοραὶ δικάζονται κατὰ ἐπισκέψεις.

"Ἀρθρον 20.

Εἰς ἐκάστην κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐν τινι μερικῇ περιφερείᾳ ἐπίσκεψιν, ὁ Εἰρηνοδικὴς ἐκδικάζει ὅλας τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ ἐκδικαστέας ἐκκρεμείς μικροδιαφοράς, ὅσαι εἰσῆχθησαν ἐνώπιόν του διαρκούντος τοῦ προηγούμενου μηνός.

Πρὸς τοὺς δικάζει καὶ τὰς διαρκούσας τῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐπισκέψεως του εἰσαγομένας.

Διάρκεια ἐπισκέψεως.

"Ἀρθρον 21.

Ἡ ἐπίσκεψις δύναται νὰ παραταθῇ καὶ ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἐκκρεμείς ἐργασίαι πρὸς περαιώσιν. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἐπίσκεψις παραταθῇ πλεόν τῶν 48 ὥρῶν, ὁ Εἰρηνοδικὴς ὀφείλει, ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἑδρὰν του, νὰ ἀποστείλῃ ἔκθεσιν εἰς τὸν παρὰ Πλημμελειοδικαίς Εἰσαγγελέα, ἀναφέρον τὸν δαπανηθέντα χρόνον καὶ τὴν γενομένην κατ' αὐτὸν ἐργασίαν.

Βιαιὰ προσαγωγή μαρτύρων.

"Ἀρθρον 22.

Διαρκούσας τῆς ἐπισκέψεως του ἐν τῇ μερικῇ περιφερείᾳ ὁ Εἰρηνοδικὴς διατάσσει τὴν βιαιὰν προσαγωγήν παντὸς καὶ ἅπαξ μόνον κλητευθέντος καὶ μὴ προσελθόντος μάρτυρος.

Ἀναπλήρωσις δικαστικοῦ γραμματέως.

"Ἀρθρον 23.

Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν μικροδιαφορῶν εἶναι ἀναγκαία ἡ παρουσία δικαστικοῦ γραμματέως, ἢ νομίμου ἀναπληρωτοῦ. Κατὰ τὴν ἐκτὸς ὁμοῦ τῆς ἑδρας μετάβασιν τοῦ Εἰρηνοδίκου τὸν δικαστικὸν αὐτοῦ γραμματέα δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ ὁ γραμματεὺς τῆς κοινοτήτος ἐν ἣ συνεδριάζει, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου καὶ πᾶς ἄλλος δημόσιος ἢ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος προσλαμβανόμενος, οὗτοι δὲ ὑποχρεοῦνται καλούμενοι νὰ ἐκπληρῶσι τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ὑποκαίμενοι ἄλλως, ἐν ἀδικαιολογίᾳ ἀρνῆσαι, εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 480 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ὁ οὕτω προσλαμβανόμενος γραμματεὺς λαμβάνει ὡς ἀμοιβὴν δραχμὴν 1 δι' ἐκάστην ἀπόφασιν, καταβαλλομένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐκ τῆς εἰς χεῖράς του προκαταβολῆς.

Παρουσία δικηγόρου περιττή.

"Ἀρθρον 24.

Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν μικροδιαφορῶν ὁ διάδικος δύναται νὰ παραστῇ καὶ ἄνευ δικηγόρου. Ἐὰν ὁμοῦ διορίσῃ τοιοῦτον, δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἡττηθέντος ἀντικαταστάτου τὴν διὰ τούτου δαπάνην. Ἀλλὰ καὶ ὁ προσληφθεὶς δικηγόρος δὲν δύναται ν' ἀξιῶσιν παρὰ τοῦ πελάτου του ἀμοιβὴν πλείονα τῶν πεντήκοντα δραχμῶν ἐν συνόλῳ.

Ἀντιπροσώπευσις δι' ὑπαλλήλου, ἐπιστάτου κλπ.

"Ἀρθρον 25.

Ἐν ταῖς μικροδιαφοραῖς τὸν διάδικον μὴ παριστάμενον αὐτοπροσώπως δύναται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ ὁ σύζυγος, οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες, οἱ δευτέρου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ ἀγγιστείας συγγενεῖς, ἄμισθος ὑπάλληλος ἢ ἐπιστάτης καὶ δικηγόρος. Οἱ τοιοῦτοι ἀντιπρόσωποι, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ἐξαιρέσεως, οὐδεμίαν δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσιν ἀμοιβὴν παρὰ τοῦ ἐκτελέως τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς ταύτης. Ἡ πληρεξουσιότης τοῦ ἀντιπροσώπου δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, ἢ καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς, ὁ σύζυγος ὁμοῦ θεωρεῖται πάντοτε νόμιμος πληρεξούσιος, θυνάμενος νὰ διορίσῃ καὶ ἄλλους πληρεξούσιους.

Ἐάν ὁ ἐντολεὺς εἶνε ἀγράφματος, τὸ τοιοῦτον ἔγγραφοις ὑπογράφει, κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ, ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰς οὐδὲν ὑπόκεινται τέλους.

Ὑποχρέωσις εἰς προσωπικὴν ἐμφάνισιν.

Ἄρθρον 26.

Ὁ Εἰρηνοδίκης δικαιούται πάντοτε καὶ ν' ἀπαιτήσῃ τὴν αὐτοπρόσωπον ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων.

Ἐπιδίωξις συμβιβασμοῦ διαφορομένων.

Ἄρθρον 27.

Ὁ Εἰρηνοδίκης ἐν ταῖς μικροδιαφοραῖς ὀφείλει πρωτίτως νὰ ἐπιδιώκῃ τὸν συμβιβασμὸν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἀνεύρεσις τῆς κατ' οὐσίαν ἀληθείας.

Ἄρθρον 28.

Ἐάν ὁ συμβιβασμὸς ἀποβῇ ἀδύνατος, εἴτε διὰ τὴν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικασίμον μὴ προσέλευσιν τοῦ ἑτέρου τῶν διαδίκων, εἴτε διότι οἱ διαφερόμενοι, καίτοι προτραπέντες, ἀρνοῦνται ἢ δὲν κατορθώσονται νὰ συμβιβασθοῦν, εἴτε δι' ἄλλον τινὰ λόγον, ὁ Εἰρηνοδίκης προβαίνει εἰς τὴν πρόβδον τῆς ἐκδικάσεως τῆς υποθέσεως καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν προσκομισθέντων ἀποδεικτικῶν μέσων, ἀποδλέπων κυρίως εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς κατ' οὐσίαν ἀληθείας.

Ἐπομένως δικαιούται καὶ ὀφείλει νὰ συμβουλεύῃ τοὺς διαδίκους, ὅπως πληρέστερον καὶ σαφέστερον διατυπώσῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν, τερῶν μὲν πλήρη ἀμεροληψίαν μεταξὺ τῶν διαφορομένων, καθοδηγῶν δὲ ἀμφοτέρω τὰ μέρη εἰς τὴν λυσιτελεστέραν ἐκ τῶν ὑπεράσπισιν, συνίστων αὐτοῖς ν' ἀποφύγῃ τὰς στρεβλοδικίας, διὰ τοῦ ἀσφαλεστέρου, ταχύτερου καὶ ὀλιγοδαπανωτέρου τρόπου.

Ἄρθρον 29.

Ὁ Εἰρηνοδίκης καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως ἡ ὑπόθεσις περατωθῇ, κατὰ τὸ δυνατόν, ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ, μὴ δεσμευόμενος ὑπὸ διαδικαστικῶν τύπων, ἀλλ' ἀκολουθῶν ἐκάστοτε τὴν ὁδὸν, δι' ἣς νομίζει, ὅτι ἀσφαλέστερον, ταχύτερον καὶ ὀλιγοδαπανώτερον δύναται νὰ φθάσῃ εἰς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας.

Ὑπαιτιότης δι' ὁρισμὸν νέας δικασίμου.

Ἄρθρον 30.

Ἐάν ἡ ἀνάγκη τοῦ προσδιορισμοῦ καὶ νέας δικασίμου προκληθῇ ἐξ ὑπαιτιότητος τινος τῶν διαδίκων, οὗτος καταδικάζεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τούτου προξηνηθέντων ἐξόδων καὶ εἰς ἀποζημίωσιν τῆς ἡμεραργίας τοῦ ἀντιδίκου του, ὀριζομένην κατ' οἰκίαν τοῦ δικαστοῦ ἐκτίμησιν.

Ὁ καταδικασθεὶς δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ, ἂν διὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τὰ ἔξοδα τῆς δίκης ἐπιβληθῶσιν εἰς τὸν ἀντίδικόν του. Κατὰ τῆς περὶ τούτου δὲ ἀποφάσεως οὐδὲν ἐνδίκον μέσον χωρεῖ.

Ἐνότης συζητήσεως.

Ἄρθρον 31.

Ἡ συζήτης μέχρις ὁριστικοῦ πέρατος τῆς δίκης ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου θεωρεῖται ὡς ἐν ὅλον.

Ἐπομένως πᾶν ὅ,τι προταθῇ ἢ ἀποδειχθῇ μέχρι πέρατος τῆς συζητήσεως θεωρεῖται ἐμπροσθέντως προταθὲν καὶ ἀποδεχθῆν.

Μόνον ἡ ἐνστάσις τῆς ἀρμοδιότητος λόγῳ ποσοῦ εἶνε ἀπαράδεκτος μὴ προταθεῖσα πρὸ πάσης εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπαντήσεως.

Ἀπόρριψις προτεινομένης ἀποδείξεως.

Ἄρθρον 32.

Ὁ δικαστὴς δικαιούται νὰ μὴ δεχθῇ τὴν διεξαγωγὴν ἀποδείξεως, περὶ ἣς πείθεται, ὅτι προτείνεται μόνον πρὸς παρέλκυσιν τῆς δίκης.

Βάρος συγχωρητὸν καὶ ἐκτίμησις ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 33.

Ὅταν ἀφορᾷ τὸ βάρος τῶν ἀποδείξεων καὶ τὸ συγχωρητὸν τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων ἰσχύουσιν οἱ κοινοὶ ὅρισμοι, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

Ἀλλ' ὁ Εἰρηνοδίκης κρίνει κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ πεποιθήσιν, τὴν σχηματισθεῖσαν ἐκ τοῦ εὐσυνειδήτου ἐλέγχου τῶν προσαχθεῖσων ἀποδείξεων καὶ ἐκ τοῦ πορίσματος τῆς ὅλης συζητήσεως, ἐὰν πραγματικὸς τις ἰσχυρισμὸς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἢ μὴ ὡς ἀληθής.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κρίνει ὁ δικαστὴς καὶ περὶ τῆς σημασίας, ἣτις πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀνάκλησιν γενομένης ὁμολογίας.

Ἐπιτρέψις διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως.

Ἄρθρον 34.

Ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται, κατὰ τὰς περιπτώσεις, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν μαρτυρικὴν ἀπόδειξιν καὶ μέχρι τῶν δραχμῶν τριακασίων δι' ἑκάστον κεφάλαιον τῆς ἀγωγῆς, ὡς ἐπίσης δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα ἢ ἐπιστολάς γεγραμμένα, ἔστω καὶ μὴ υπογεγραμμένα παρὰ τοῦ καθ' οὗ προσάγονται, πρὸς συμπλήρωσιν ὅμως τῶν ἀποδείξεων τούτων δέον νὰ ἐπιβάλληται πάντοτε δικαστικὸς ὁρκος.

Ἐξαιρετέοι μάρτυρες.

Ἄρθρον 35.

Οἱ κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν ἐξαιρετέοι μάρτυρες δύναται νὰ ἐξετασθῶσι μόνον ἐπὶ κεφαλαίου ἀγωγῆς οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν τετρακοσίων δραχμῶν, τῆς σταθμίσεως τῆς καταθέσεως αὐτῶν ἐπιφυλαττομένης καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὸν δικαστὴν. Ἡ ἐξέτασις αὐτῶν δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἀνωμαλὶ ἐν ἀρχῇ, τότε δὲ μόνον νὰ βεβαιωθῇ ἀκολούθως δι' ὁρκου, ἂν ὁ Εἰρηνοδίκης δὲν κρίνῃ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν ἐντελῶς ἀπορριπτέαν.

Ἀπόδειξις δι' ἐξετάσεως τῶν διαδίκων ὡς μαρτύρων.

Ἄρθρον 36.

Ἡ ἀπόδειξις τῶν ἀμφισβητούμενων καὶ εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς διαφορᾶς οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐχόντων περιστατικῶν δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν διαδίκων ὡς μαρτύρων. Ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἀποδείξεως ταύτης δύναται νὰ διαταχθῇ εἴτε ἐπὶ αἰτήσῃ τῶν διαδίκων, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, ἀλλὰ τότε μόνον ἐὰν τὰ περιστατικὰ ταῦτα δὲν ἀπεδείχθησαν οὔτε διὰ τῶν ὑπὸ τῶν διαδίκων προταθεισῶν οὔτε διὰ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ διεξαχθεῖσων ἀποδείξεων. Ἐξαιρητικῶς μόνον δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν τοιαύτην ἀπόδειξιν ὁ δικαστὴς καὶ πρὸ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν λοιπῶν ἀποδεικτικῶν μέσων.

Ἐξέτασις νομίμων ἀντιπροσώπων τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 37.

Ἐάν ἡ δίκη διεξάγεται ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου διαδίκου ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντος, ἀπόκειται εἰς τὴν κρί-

σιν τοῦ Εἰρηνοδίκου νὰ διατάξῃ τὴν ἐξέτασιν ὡς μάρτυρες τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου ἢ αὐτοῦ τοῦ ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντος, ἢ ἔχει ἡλικίαν κάτω τῶν 14 ἐτῶν, ἢ εἶνε παράφρων ἢ βλάβη.— Ἐὰν διάδικος παρίσταται ἢ ὁμᾶς τῶν θανεισθῶν τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τοῦ ἐκτεθέντος τῶν ὑπαρχόντων, εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἀπόκειται νὰ διατάξῃ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ὁμάδος ἢ τοῦ κοινοῦ ὀφειλέτου ἢ ἀφοτέρων.— Εἰς δίκας ἐν αἷς ὡς διάδικος παρίσταται ὁμόρρυθμος ἢ ἑτερόρρυθμος ἑταιρεία, ὁ Εἰρηνοδίκης ἀποφασίζει τίς ἢ τίνας ἐκ τῶν προσωπικῶς εὐθυνομένων ἑταίρων ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες. Εἰς δίκας δὲ ἄλλων ἑταιρειῶν, σωματείων, συλλόγων, κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, οἱ νόμιμοι τούτων ἀντιπρόσωποι δύνανται συνῶδὰ τοῖς ἀνωτέρω νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες.

Ἀνικανότης διαδίκου μάρτυρος.

Ἄρθρον 38.

Οἱ ἀνίκανοι νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες εἰς ξένην ὑπόθεσιν δὲν δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς τοιοῦτοι οὐδὲ εἰς ἰδίαν αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂν ὁ ἀνίκανος μάρτυς δὲν διατελῇ ὑπὸ ἐπιμέλειαν, ὅπως ἀπ' αὐτοῦ ἐξετασθῇ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος τοῦ, ὁ Εἰρηνοδίκης, ἐκτιμῶν ἐπιμελῶς τὰς περιστάσεις, ἀποφασίζει ἂν ἢ τοιαύτη ἀπόδειξις πρέπει νὰ παραλειφθῇ καθ' ὁλοκληρίαν ἢ νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἐξέτασεως μόνου τοῦ ἐτέρου διαδίκου.

Ἀπόφασις διατάσσουσα τὴν διάταξιν ταύτην.

Ἄρθρον 39.

Τῆς διεξαγωγῆς ἀποδείξεως διὰ τῆς ἐξέτασεως τῶν διαδίκων προηγεῖται ἀπόφασις διατάσσουσα τοῦτο.— Ἡ διεξαγωγή τῆς ἀποδείξεως γίνεται ὑποβάλλοντος τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὸν ἐξεταζόμενον διάδικον τὰς ἀναγκαῖας ἐρωτήσεις περὶ τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν, ὧν ἡ ἀπόδειξις πρόκειται νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἐξέτασεως ταύτης.

Ἐξέτασις δι' εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρον 30.

Ἡ ἐξέτασις γίνεται ὑπὸ τοῦ διεξάγοντος Εἰρηνοδίκου. Ἐὰν ὁ ἐξετασθόμενος διάδικος δὲν εἶνε παρών, κλητεύεται πρὸς τοῦτο, γνωστοποιουμένων αὐτῷ τῶν γεγονόντων, ἐφ' ὧν θέλει γίνῃ ἡ ἐξέτασις του. Ἡ διεξαγωγή τῆς ἀποδείξεως ταύτης δι' εἰσηγητοῦ ἐπιτρέπεται μόνον ἐὰν ἡ προσωπικὴ ἐμφάνισις τοῦ διαδίκου προσκόπηται εἰς ἀνυπερβλήτα προσκόμματα ἢ ἤθελε προκαλέσει δυσανάλογους δαπάνας.

Ἐνορκος ἐξέτασις.

Ἄρθρον 41.

Οἱ διάδικοι ἐξετάζονται ἀνωμότι. Εἰς τὴν ἀνώμοτον ἐξέτασιν ἐξετάζονται κατὰ κανόνα περὶ τῶν ἀποδεικτικῶν γεγονόντων ἀμφότεροι οἱ διάδικοι. Πρὸ τῆς ἀνωμότου ἐξέτασεως ὁ Εἰρηνοδίκης ὑπομνηστικὴν εἰς τὸν ἐξετασθόμενον ὅτι κατὰ τὰς περιπτώσεις δύνανται νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ βεβαιώσῃ ἐνόρκως τὴν καταθέσιν του.

Ἐνορκος κατάθεσις.

Ἄρθρον 42.

Ἐὰν τὸ πόρισμα τῆς ἀνωμότου ἐξέτασεως δὲν ἀρκῇ, ὅπως πείσῃ τὸν δικαστὴν περὶ τῆς ἀληθείας ἢ μὴ τῶν ἀποδεικτικῶν γεγονόντων, προβαίνει οὗτος εἰς ἐνορκον ἐξέτασιν.— Μόνον ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων δύναται νὰ ἐξετασθῇ ἐνόρκως περὶ τοῦ αὐτοῦ γεγονότος.— Ὁ Εἰρηνοδίκης, ἐκτιμῶν ἐπισταμένως πᾶσας τὰς περιστάσεις, κρίνει ἐκ τῶν ἤδη ἀνωμότι ἐξετασθέντων διαδίκων τίς θέλει ἐξετασθῇ ἐνόρκως περὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου γεγονότος.

Προθεσμία διασκέψεως.

Ἄρθρον 43.

Ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ἀναβάλῃ εἰς ἄλλην ἡμέραν τὴν ἐνορκον ἐξέτασιν τῶν διαδίκων, ἐὰν κρίνῃ πρόσφορον νὰ χορηγήσῃ προθεσμίαν διασκέψεως εἰς τὸν ἐξετασθόμενον διάδικον.

Μὴ ἐμφάνισις ἢ ἄρνησις καταθέσεως ἐξεταστέων διαδίκων

Ἄρθρον 44.

Ἡ μὴ ἐμφάνισις ἐνδὲς τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν πρὸς ἐξέτασιν δικάσιμον ἢ ἡ ἄρνησις τῆς καταθέσεως ἐκ μέρους ἐνδὲς τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων δὲν κωλύει τὴν ἐξέτασιν τοῦ παρόντος ἀντιδίκου του. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃται χρήσις ἐξαναγκαστικῶν μέσων, ὅπως ὑποχρεωθῇ διάδικός τις, ὅτινος διετάχθη ἡ ἐνορκος ἢ ἀνώμοτος ἐξέτασις ὡς μάρτυρος, νὰ προσέλθῃ ἐπὶ δικαστηρίου ἢ προσελθὼν νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν.

Σημασία αὐτῆς.

Ἄρθρον 45.

Ὁ Εἰρηνοδίκης, ἐκτιμῶν ἐπισταμένως πᾶσας τὰς περιστάσεις, κρίνει ποῖαν ἐπιρροὴν ἔχει ἐπὶ τῆς διεξαγομένης ἀποδείξεως ἡ ἄνευ θεδικαιολογημένου λόγου ἄρνησις τοῦ διαδίκου, ὅπως ἀπαντήσῃ ἐπὶ πασῶν ἢ ἐπὶ τινῶν ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῷ ἐρωτήσεων, ἢ μὴ ἐμφάνισις τοῦ πρὸς ἀνώμοτον ἢ ἐνορκον ἐξέτασιν προσκληθέντος διαδίκου ἢ τὸ περυστατικὸν ὅτι ἡ ἐνορκος κατάθεσις τινὸς διαδίκου διαφέρει οὐσιωδῶς ἀπὸ τῆς προηγηθείσης ἀνωμότου αὐτοῦ ἐξέτασεως. Κατ' ἐκτίμησιν προσδιοριστὸς ζημίας ἢ ἄλλης ἀπαιτήσεως.

Ἄρθρον 46.

Ὅσῳκις ἡ ὑπάρξις ἀπαιτήσεως ἢ παρανόμως γενομένης ζημίας εἶνε ἀποδεδειγμένη, ἡ ποσότης ὅμως καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀπαιτήσεως ἢ τῆς ζημίας δὲν εἶνε δυνατόν ν' ἀποδειχθῇ εἴτε παντάπασιν, εἴτε ἄνευ δυσαναλόγων δυσκολιῶν, ἐπιβάλλεται ἐκτιμητικὸς ὅρκος, δι' οὗτινος ὁρίζεται παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου τὸ ἀνώτατον καὶ κατώτατον ὅριον τῆς ἀπαιτήσεως ἢ ἀποζημιώσεως.— Τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου δύναται νὰ προηγηθῇ ἡ ἐξέτασις τῶν διαδίκων ὡς μαρτύρων περὶ τῶν γεγονόντων ἅτινα ἔχουσιν ἐπιρροὴν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος ταύτης.

Ἀποφασιστικὸς ἀναπληρωματικὸς ἢ συμβιβαστικὸς ὅρκος.

Ἄρθρον 47.

Δύνανται οἱ διάδικοι νὰ συμβιβασθῶσιν, ὅπως ἢ ἐκβᾶσις τῆς διαφορᾶς ἐξαρηθῇ ἐκ τῆς δόσεως ὅρκου διατυπωθέντος κοινῇ συναινέσει.

Αὐτεπάγγελτος ἐπιμέλεια περατώσεως μικροδιαφορῶν.

Ἄρθρον 48.

Τῆς περατώσεως μικροδιαφορᾶς ἐνώπιόν του εἰσαχθεῖσης ἐπιμελεῖται αὐτεπαγγέλτως ὁ Εἰρηνοδίκης, ἐφ' ὅσον ἀμφότεροι οἱ διάδικοι δὲν ζητήσωσι νὰ σταματήσῃ ἡ περαιτέρω ἐκδίκασις ἢ ἐφ' ὅσον δὲν ἐξαντληθῇ τὸ διὰ τὰ ἔξοδα προκαταβληθὲν ποσόν. Ἐπομένως ὁ Εἰρηνοδίκης προκαλεῖ ἐκάστοτε τοὺς διαδίκους, ὅπως παρίστανται εἰς τὰς πρὸς ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς ἐπιχειρουμένας πράξεις, φροντίζων ὅπως ὅσον ἐννεύει ταχύτερον περατοῦνται αἱ ἐνώπιόν του εἰσαγόμεναι μικροδιαφοραὶ καὶ ὅπως οἱ διάδικοι ἀποφεύγωσιν, ὅσον τὸ δυνατόν, δαπάνας καὶ ἀπώλειαν χρόνου, συντέμνων πρὸς τοῦτο πᾶσαν προθεσμίαν καὶ ὑποχρεούμενος ὅπως προκαιμένου περὶ διαδίκων κατηφορούντων ἢ διαμενόντων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ περατῶσῃ ταύτῃς ὁριστικῶς ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς των. Πρὸς τοῦτο, ἐὰν ἀρνηθῇ ὁ ἐνάγων νὰ προκαταβάλῃ τὰς ἀπαιτούμενας δαπάνας πρὸς συνέχισιν καὶ ἀποπεράτωσιν, δύναται νὰ κληθῇ εἰς τὴν καταβολὴν τούτων ὁ ἐναγόμενος.

Εκδίκασις αὐτῶν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων.
"Ἀρθρον 49.

"Ενεκα τῆς ἐκ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑποχρέωσης, ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει νὰ ἐκδικάσῃ τὴν διαφορὰν καὶ ἐὰν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικασίμον ἀπολείπονται ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, ἐκτὸς ἐὰν ἡ αὐτοπρόσωπος ἐμφάνισις τοῦ ἑτέρου ἢ ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων κρίνεται ὑπ' αὐτοῦ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὁρθὴν τῆς δίκης διαίτησιν.

Συνοπτικὰ πρακτικὰ.

"Ἀρθρον 50.

Κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην τηροῦνται συνοπτικὰ πρακτικὰ, καθιστώντα δυνατόν τὸν ἐλεγχόν τῆς ἐνεργείας τοῦ Εἰρηνοδίκου. Προτάσεις ἢ ἄλλα ὑπομνήματα τῶν διαδίκων εἶνε ἀπαράδεκτα.—Ἐν τοῖς πρακτικοῖς τούτοις καταχωρίζονται καὶ αἱ ἐκδικαζόμεναι ἀποφάσεις, αἵτινες πρέπει νὰ αἰτιολογῶνται συνοπτικῶς. Ἐπισυνάπτονται δὲ ἐν αὐτοῖς τὰ προσαχθέντα ὡς ἀποδεικτικὰ μέσα ἰδιωτικὰ ἔγγραφα ἢ ἐπιστολαί, ὅτινα παραμένουσιν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Κοινοποιήσεις ἀποφάσεων.

"Ἀρθρον 51.

Ἡ ἐκδοσις καὶ δημοσίευσις τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων γίνεται κατὰ κανόνα ἀμέσως μετὰ τὴν συζήτησιν καὶ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως πρὶν ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως ἄλλης ὑποθέσεως. Ἐπομένως αἱ ἀποφάσεις δὲν κοινοποιῶνται, ἀν βεβαιῶνται ἐκ τοῦ πρακτικοῦ ὅτι ἐδημοσιεύθησαν παρόντων τῶν διαδίκων. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ κοινοποίησις τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων πρὸς τοὺς μὴ παρισταμένους κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν διαδίκους γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐν κεκυρωμένῳ ἀποσπασματι περιέχοντι τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀποφάσεως, τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου καὶ τῶν διαδίκων καὶ τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως. Ἡ κοινοποίησις τῶν προδικαστικῶν ἀποφάσεων εἰς τοὺς μὴ παρόντας κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν διαδίκους γίνεται διὰ τῆς δι' ἔγγραφου εἰδοποιήσεως ἀνακοινώσεως πρὸς αὐτοὺς τῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης διατασσόμενων. Αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις πρέπει νὰ κοινοποιῶνται ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσιν αὐτῶν.

Διαξευκτικὴ καταδίκη ἐναγομένου.

"Ἀρθρον 52.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ β' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 4, δεκτῆς γενομένης τῆς ἀγωγῆς, ὁ ἐναγόμενος καταδικάζεται διαξευκτικῶς νὰ καταβάλλῃ εἴτε τὸ διὰ τῆς ἀγωγῆς αἰτούμενον ἀντικείμενον, εἴτε τὴν ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου διὰ τῆς ἐκδοθησόμενης ἀποφάσεως ὁρισθησάμενην ἀποτίμησιν.

Ἰσχὺς κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν κοινῶν δικονομικῶν διατάξεων.

"Ἀρθρον 53.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ κοινὰ δικονομικὰ διατάξεις, καθ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον καὶ ἐφ' ὅσον μόνον δύνανται νὰ συναρμολογηθῶσι πρὸς τὴν ὅλην οἰκονομίαν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς προκειμένης διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

"Ενδίκαια μέσα κατὰ τῶν ἀποφάσεων.

"Ἀρθρον 54.

Αἱ ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδόμεναι ἐρήμην ὁριστικαὶ ἀποφάσεις ὑπόκεινται μόνον εἰς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀνακοπῆς.—Ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐναγόμενον μόνον ἐὰν δὲν ἐκλήθῃ παντάπασιν ἢ δὲν ἐκλήθῃ ἐμπροσθεσμως, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, καθ' ἣν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Εἰρηνοδίκου ἦτο ἀνέφικτος ἢ κατὰ τὴν δικασίμον προσέλευσίς του, τοὺς λόγους δὲ τούτους ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς.

"Ἐφεσις.

"Ἀρθρον 55.

Τότε μόνον συγχωρεῖται ἔφεσις κατὰ τῶν ἐπὶ μικροδιαφο-

ρῶν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων ὅταν ἡ ἐκδικασθεῖσα ὑπόθεσις δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου χαρακτηριζόμενας διαφοράς.

Προθεσμία καὶ διαδικασία αὐτῶν.

"Ἀρθρον 56.

Ἡ ἀνακοπὴ καὶ ἡ ἔφεσις ἀσκοῦνται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσεβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ τῆς ἐφέσεως δὲ προθεσμία δὲν ἄρχεται εἰμὴ μετὰ τὴν πάροδον τῆς πρὸς ἀνακοπὴν τοιαύτης.—Ἡ ἔφεσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ προφορικῶς ὑπὸ τοῦ διαδίκου ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Εἰρηνοδίκου, συντάσσοντος περὶ αὐτῆς ἔκθεσιν, διαβιβάζομένην παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν ἐκδίκασιν ταύτης δικαστηρίου ἀνευ ἰδιαίτερας ἐγγραφῆς ἐν τῷ πρὸς τοῦτο εἰδικῷ βιβλίῳ ἐφέσεων. Ἡ περαιτέρω ἐγγραφή καὶ ἐκδίκασις ἐφέσεως γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.—Ἀρμοδίον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως εἶναι τὸ Πρωτοδικεῖον εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται ὁ ἐκδὼς τὴν ἀπόφασιν Εἰρηνοδίκης.

Ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα.

"Ἀρθρον 57.

Αἱ ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἀνεξαρτήτως τῆς χρήσεως οἰουδήποτε κατ' αὐτῶν ἐνδίκου μέσου. Μόνον ἐπὶ ἐφέσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῆς ἀρμοδίου δικαστηρίου δύναται νὰ διατάξῃ ἐκτάκτως τὴν μέχρι παροχῆς ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως ὑπὸ τοῦ ἐκτελοῦντος ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως, ἐὰν ἀνευ τοῦ μέτρου τούτου πεῖθεται ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ ἐκκαλοῦντος δύνανται νὰ ἐλαφθῶσιν ἀνεπανορθώτως. Τὸ Δικαστήριον κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως δύναται νὰ διατηρήσῃ ἢ νὰ ἄρῃ τὴν χορηγηθεῖσαν ἀναστολήν. ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὅρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐκτέλεισις.

"Ἀρθρον 58.

Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων διέπονται ὑπὸ εἰδικῶν διὰ ταύτας νόμων. Μέχρις ἐκδόσεως τοιούτου νόμου διέπονται ὑπὸ τῶν ἐπομένων διατάξεων.

Μέσα ἐκτελέσεως.

"Ἀρθρον 59.

Ἡ ἐκτέλεισις τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων γίνεται: α') διὰ κατασχέσεως κινητῶν τοῦ ὀφειλέτου, β') διὰ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τρίτου, γ') διὰ κατασχέσεως ἀκινήτων τοῦ ὀφειλέτου. Ταύτης ὀφείλει νὰ προηγήται ἡ κατάσχεςις κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ εἰς χεῖρας τρίτου καὶ μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἱκανοποιηθῇ ὁ πιστωτὴς δι' αὐτῶν δύναται νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν κατάσχесιν ἀκινήτων.

Ἐκτέλεισις ἀποφάσεων ὑπὸ γραμματέως.

"Ἀρθρον 60.

Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδόμενων ὁριστικῶν ἀποφάσεων καὶ ἀν' ἐτι συνυπολογιζόμενων τῶν τόκων καὶ ἐξόδων ἢ ἀπαίτησις ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 600 δρ. ἐπιμελεῖται, ἐὰν μὲν πρόκειται ἐκτέλεισις διὰ κατασχέσεως κινητῶν ἢ εἰς χεῖρας τρίτου, ὁ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως γραμματεὺς, προφορικῇ αἰτήσῃ τοῦ νικῆσαντος διαδίκου, θεωρούμενος κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἐκτελέσεως ὡς πληρεξούσιος τοῦ ζητήσαντος τὴν ἐκτέλεσιν. Ἄν πρόκειται περὶ ἐκτελέσεως διὰ κατασχέσεως ἀκινήτων τοῦ ὀφειλέτου, ταύτης ἐπιμελεῖται αὐτὸς ὁ νικῆσας διάδικος, παραδιδόμενος εἰς χεῖράς του τοῦ τίτλου καὶ τὰ κατωτέρω ὁρισθησόμενα.

Προκαταβολὴ ἐξόδων.

"Ἀρθρον 61.

Ὁ αἰτῶν τὴν ἐκτέλεσιν προκαταβάλλει ἀπέναντι τῶν ἐξόδων αὐτῆς χρηματικὸν ποσὸν ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ ἐκτελοῦντος γραμματέως τοῦ Εἰρηνοδικείου, περὶ τῆς καταβολῆς δὲ καὶ τοῦ

πρὸς γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει, ἥτις θὰ συνταχθῇ πρὸς θε-
βαίωσιν τῆς αἰτήσεως τῆς ἐκτελέσεως τοῦ διαδίκου.—"Ἄν
τὸ ποσὸν τοῦτο ἐξαγληθῇ πρὸ τοῦ τέρατος τῆς ἐκτελέσεως,
ὁ ἐπισπεύδων προσκαλεῖται νὰ κάμῃ συμπληρωματικὴν προκα-
ταβολήν. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τοῦ προ-
κειμένου.

"Εκτέλεσις ἄλλων ἐκτελεστῶν τίτλων.

"Ἀρθρον 62.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ ἡ ἐκτέ-
λεσις συμβολαίων καὶ ἄλλων ἐκτελεστῶν τίτλων ὅταν ἡ ἀ-
παίτησις δι' ἣν γίνεται δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 600 δραχ.

"Εκτέλεσις διὰ πληρεξουσίου.

"Ἀρθρον 63.

"Ὁ δικαιούχος δύναται νὰ προβῇ καὶ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ
πληρεξουσίου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν διὰ τῶν δύο ἀνωτέρω ὀριζομέ-
νων τρόπων ἐκτελέσεως, ἀλλὰ ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει δὲν δύ-
ναι ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου τὴν ἀπότρεξιν τῶν εἰς
τὸν πληρεξούσιον καταβληθέντων ὑπ' αὐτοῦ δικαιωμάτων.

Παροχὴ προθεσμίας εἰς ὀφειλέτην.

"Ἀρθρον 64.

Εἴτε ὁ Εἰρηνοδίκης κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀπο-
φάσεως, εἴτε ὁ γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου κατὰ τὴν ἐκτέ-
λεσιν αὐτῆς ἢ ἄλλου ἐκτελεστοῦ τίτλου, δικαιούνται νὰ χορη-
γήσωσιν εἰς τὸν ὀφειλέτην προθεσμίαν μέχρι τριῶν μηνῶν
πρὸς καταβολὴν τῆς ὀφειλῆς του εἰς δόσεις.—"Ὅπως κρίνῃ
ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ γραμματεὺς ἂν πρέπει νὰ χορηγήσῃ τοιαύ-
την προθεσμίαν, ὀφείλει νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν κα-
τάστασιν καὶ τὰς λοιπὰς περιστάσεις τοῦ τε δανειστοῦ καὶ τοῦ
ὀφειλέτου.—"Ἡ καθυστέρησις μιᾶς δόσεως στερεῖ τὸν ὀφειλέ-
την τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀναστολῆς.

"Απαίτησις ἐγγυήσεως.

"Ἀρθρον 64α.

Πρὶν χορηγήσῃ τοιαύτην προθεσμίαν ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ
γραμματεὺς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου τὴν πα-
ροχὴν ἐγγυήσεως ἀξιοχρέου περὶ τῆς ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης
προθεσμίας καταβολῆς τῆς ὀφειλῆς του.—"Ἡ ἐγγύησις διδε-
ται εἴτε διὰ παροχῆς ὑποθήκης εἴτε διὰ παροχῆς ἀξιοχρέου
ἐγγυητοῦ. Διὰ παροχὴν ὑποθήκης συντάσσεται συμβολαιογραφι-
κὸν ἔγγραφον ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἐγγράφῃ τῆς
ὑποθήκης, ἡ δὲ δι' ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ διὰ συντάξεως ἐκθέσε-
ως περὶ τοῦτου, περιεχοῦσης τὴν ρητὴν δήλωσιν ὅτι ὁ ἐγγυη-
τὴς παραίτεται τῆς ἐνστάσεως διαίρεσεως καὶ διζήσεως.

"Απαίτησις διατροφῆς ἢ ὧν ἡ προθεσμία καταβολῆς εἶναι
συμπεφωνημένη.

"Ἀρθρον 65.

Τοιαύτη προθεσμία οὐδέποτε δύναται νὰ δοθῇ ἐπὶ ἀπαιτήσε-
ως ἐκ διατροφῆς, σπανίως δὲ δίδεται καὶ ὅταν διὰ τοῦ ἐκτε-
λουμένου τίτλου εἶναι συμφωνημένη μεταξὺ πιστωτοῦ καὶ ὀ-
φειλέτου ἡ προθεσμία τῆς καταβολῆς.

"Ἀσκήσις δικαιώματος ἐπιλογῆς.

"Ἀρθρον 66.

Ἐπὶ διαζευκτικῆς καταδίκης ἡ ἐκτέλεσις γίνεται διὰ τὸ
ποσόν, ὅπερ ὁ Εἰρηνοδίκης ἐπέδικασε, δικαιουμένου ὅμως πάν-
τοτε τοῦ ὀφειλέτου μέχρι πέρας τῆς ἐκτελέσεως νὰ δώσῃ
πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ τὸ κύριον τῆς καταδίκης ἀντικείμενον
μετὰ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῶν τόκων ποσοῦ τῆς
ἀποτιμήσεως ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς μέχρι καταβολῆς.

Διατυπώσεις ἐκτελέσεως.

"Ἀρθρον 67.

"Ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως κατὰ τὰς νομί-
μους διατυπώσεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τὰς ἰσχύουσας
διὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκτελέσεως κατὰ τοὺς ὡς ἄνω εἰρη-
μένους τρόπους.

"Ἐνστάσις ἐξοφλήσεως ὑπὸ ἐρημοδικασθέντος.

"Ἀρθρον 68.

"Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ἐν δίκῃ διεξαχθεῖσιν κατὰ τὰς διατά-
ξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ περαιωθεῖσιν ἐν μιᾷ μόνῃ συνε-
δριάσει ἐδικάσθῃ ἐρήμην, δικαιούται καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν
τὸ πρῶτον νὰ φέρῃ πᾶσαν ἐνστάσιν μερικῆς ἢ ὅλικῆς ἐξοφλή-
σεως ἢ συμψηφισμοῦ ἔστω καὶ προγενεστέρως τῆς ἐκδόσεως
τῆς ἀποφάσεως. "Ἡ ἐνστάσις ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἐκτελοῦντα
γραμματέα ἢ τὸν παρὰ τῷ αὐτῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Εἰρηνοδίκῃν,
οἵτινες συντάσσουσιν ἐκθεσιν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ὀρι-
ζόμενα σὺν τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐνστάσεως, γνωστοποιούντες ἐπὶ
ποινῇ ἀπαράδεκτου καὶ τὰ ἀποδεικτικά μέσα.

"Εκδίκασις αὐτῆς ἢ παραπομπὴ ὡς ἀγωγῆς ἀχρεώστου.

"Ἀρθρον 69.

"Ἡ ἐκδίκασις τῆς περὶ ἐξοφλήσεως ἢ συμψηφισμοῦ ἐνστάσε-
ως γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπὸ τοῦ
Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, δυνάμενος εἴτε νὰ ἐ-
ξετάσῃ τὸ θάσιμον τῆς ἐνστάσεως ἀναστέλλων ἐν ἀνάγκῃ τὴν
ἐκτέλεσιν, εἴτε νὰ παραπέμψῃ τὴν ἐνστάσιν ὡς ἀγωγὴν ἀχρε-
ωστήτου εἰς ἰδίαν συζήτησιν. Τὸ τελευταῖον γίνεται ἰδίως ὁ-
σάντις εἴτε ἡ ἐκδίκασις τῆς ἐνστάσεως ἀπαιτεῖ πολὺν χρόνον
εἴτε ὁ Εἰρηνοδίκης ἔχει λόγους νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ ἐνστάσις γί-
νεται ἀπλῶς πρὸς παρέλκυσιν τῆς ἐκτελέσεως.

"Απαίτησις ἐγγυήσεως παρὰ τοῦ πιστωτοῦ.

"Ἀρθρον 70.

Κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου,
ὡσάντις ἡ ἐνστάσις τῆς ἐξοφλήσεως δὲν ἀναφέρεται εἰς χρό-
νον προγενέστερον τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ὁ Εἰρηνοδί-
κης πρὶν παραπέμψῃ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς εἰς ἰδίαν συζήτησιν,
δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἐπισπεύσαντος τὴν ἐκτέλεσιν
πιστωτοῦ τὴν παροχὴν ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως περὶ ἀποζημιώ-
σεως τοῦ καταδικωμένου ὀφειλέτου, ἐν ἡ περιπτώσει ἡ περὶ
ἐξοφλήσεως ἢ συμψηφισμοῦ ἐνστάσις του ἀπεδείκνυτο ἀληθῆς.
"Ἡ τοιαύτη ἐγγύησις δίδεται ἢ κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 64 τρό-
πον ἢ διὰ καταθέσεως μετρητῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακατα-
θηκῶν καὶ Δανείων, ἥτις παρακαταθήκη εἶναι ἀπηλλαγμένη
καταβολῆς τελῶν χαρτοσήμου τόσον διὰ τὴν καταβολὴν ὅσον
καὶ διὰ τὴν ἀνάληψιν αὐτῆς. Κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Εἰρηνοδί-
κου ἐπὶ τῶν κατατεθέντων χρημάτων ἰδρύεται ἐνέχυρον πρὸς
ἀσφάλειαν τῆς ἐνδεχομένης ἀποζημιώσεως τοῦ ὀφειλέτου.

Ποινὴ στρεψοδικίας.

"Ἀρθρον 71.

"Ἄν συνεπεία τῆς περὶ ἐξοφλήσεως ἐνστάσεως ἀνεστάλῃ ἡ
ἐκτέλεσις, ἀπεδείχθῃ δὲ ἀκολούθως ὅτι ἡ ἐνστάσις ἦτο τελεί-
ως ἀβάσιμος, ὑποβληθεῖσα ἀπλῶς πρὸς παρέλκυσιν τῆς ἐκ-
τελέσεως, ὁ Εἰρηνοδίκης, ἀπορρίπτων τὴν ἐνστάσιν, δύναται
νὰ ἐπιβάλῃ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν προβαλόντα αὐ-
τὴν πρόστιμον μέχρις 100 δραχμῶν.—Κατὰ τῆς περὶ ἐπιβο-
λῆς τοῦ πρόστιμου διατάξεως τῆς ἀποφάσεως οὐδὲν ἐνδίκον
μέσον ἐπιτρέπεται.

"Ἀρμодиότης ἐπὶ παραπομπῆς.

"Ἀρθρον 72.

"Ὅσάντις κατὰ τὸ ἄρθρον 69 ἡ ἐνστάσις παραπέμπεται εἰς
ἰδίαν συζήτησιν ὡς ἀγωγὴ ἀχρεωστήτου, ἡ ἐκδίκασις αὐτῆς γί-
νεται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐκτελουμένην ἀπόφασιν Εἰρηνοδί-
κου, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως,
ἂν εἶναι ἄλλος παρὰ τὸν ἐκδόντα τὴν ἀπόφασιν, παραπέμπει
τὴν περὶ τῆς ἐνστάσεως συνταχθεῖσαν ἐκθεσιν μετὰ τῆς πρᾶ-
ξεως αὐτοῦ δι' ἧς παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς ἰδίαν συζήτησιν.

"Ἀρμодиότης ἐπὶ παραπομπῆς ἐνστάσεως ἐξοφλήσεως
καὶ ἀπλοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου.

"Ἀρθρον 73.

"Ἐὰν δὲν πρόκειται περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεως, ἀλλ' ἄλ-
λου ἐκτελεστοῦ τίτλου, ἡ εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν παραπεμ-

φελίσα ένστασις έξοφλήσεως εισάγεται έπιμελεία του προτεινόντος αύτην εις τὸ δικαστήριον, όπερ κατά τὰ άρθρα 5—7 ήτο άρμόδιον νά δικάζη τήν κυρίαν άπαιτήσιν.—Τὸ κατά τὰ άρθρα ταύτα εις τὸν ένάγοντα άνήκον δικαίωμα έπιλογής ως πρὸς τὸν τόπον τῆς έκδικάσεως άσκει έπὶ τοῦ προκειμένου ὁ προτείνων τήν ένστασιν.

Άρμοδιότης έκδικάσεως τῆς ένστάσεως.

Άρθρον 74.

Όσάνκις ὁ Είρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς έκτελέσεως δέν παρέπεμψεν εις ίδίαν συζήτησιν τήν περί έξοφλήσεως ένστασιν ως άγωγήν άχρεωσθήτου, άλλα άπεφάσισε νά έκδικάσῃ πρὸ τῆς έκτελέσεως, δύναται τήν έκδικάσιν ταύτην νά παραπέμψῃ εις τὸν έκδόντα τήν έκτελουμένην άπόφασιν Είρηνοδίκην ἢ εις τὸν κατά τὸ προηγούμενον άρθρον άρμόδιον Είρηνοδίκην, όσάνκις πρόκειται περί έκτελέσεως οὐχί άποφάσεως, άλλα άλλου έκτελεστέου τίτλου. Έν τοιαύτῃ περιπτώσει δύναται νά ὀρίσῃ εις τὸν Είρηνοδίκην τοῦτον ὅτι, άν μέχρις ὀρισμένης προθεσμίας δέν ἔχῃ περατωθῇ ἡ έκδικάσις τῆς παραπεμπομένης ένστάσεως, πρέπει τοῦ λοιποῦ αύτῇ νά έκδικασθῇ ως άγωγή άχρεωσθήτου, διότι πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ περατωθῇ ἡ έκτέλεσις.

Άρμοδιότης πρὸς έκδικάσιν άλλων δυσχερεϊῶν έκτελέσεως.

Άρθρον 75.

Πάσα άλλη μεταξὺ έπισπεύδοντος δανειστοῦ καὶ καταδικωμένου ὀφειλέτου άναφυομένη περί τήν έκτέλεσιν δυσχέρεια δικάζεται υπό τοῦ Είρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς έκτελέσεως, κατά τήν διαδικασίαν τοῦ παρόντος νόμου.

Διορισμός άντικλήτου.

Άρθρον 76.

Ό Είρηνοδίκης ἢ ὁ έκτελὼν γραμματεὺς δύναται ν' άπαιτήσῃ παρά τε τοῦ έπισπεύδοντος δανειστοῦ καὶ τοῦ καταδικωμένου ὀφειλέτου, παρ' ἐκείνου μὲν κατά τήν πρὸς έκτέλεσιν αίτησίῃν του, παρά τούτου δὲ κατά τήν υποβολήν τῶν κατά τῆς έκτελέσεως ένστάσεων ἢ καὶ βραδύτερον τὸν διορισμὸν άντικλήτου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Είρηνοδικείου. Ἡ μεταξὺ τοῦ διαδίκου καὶ τοῦ άντικλήτου του σχέσις εἶνε ἡ ἐκ τῆς έντολῆς τοῦ άστικού δικαίου.

Άποτελέσματα παραλείψεως διορισμοῦ.

Άρθρον 77.

Ἡ παράλειψις διορισμοῦ άντικλήτου εἴτε υπό τοῦ δανειστοῦ, εἴτε υπό τοῦ ὀφειλέτου, καίται προσκληθέντων, δικαιῶν τὸν Είρηνοδίκην καὶ τὸν έπιμελούμενον τήν έκτέλεσιν γραμματέα, ὅπως τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς περί τήν έκτέλεσιν δίκης κοινοποιήσῃς κατά τοῦ παραλείψαντος τὸν διορισμὸν άντικλήτου ένεργῶσι διὰ τοιχοκολλησεως εις τὸν διὰ τοιαύτας τοιχοκολληθεῖς ὀρισμένον πίνακα τοῦ Είρηνοδικείου.

Ένδικο μέτα εις δίκας περί τήν έκτέλεσιν.

Άρθρον 78.

Κατὰ τῶν άποφάσεων, τῶν έκδιδόμενων ἐπὶ δικῶν περί τήν έκτέλεσιν, συγχωρεῖται μόνον τὸ ένδικον μέσον τῆς άνακοπῆς.

Τέλη.

Άρθρον 79.

Διὰ πᾶν εισαγωγικὸν τῆς δίκης ἢ έκτελέσεως έγγραφον λαμβάνεται τέλος 1 ο) ἐπὶ τῆς αξίας τοῦ άντικειμένου τῆς δίκης ἢ τοῦ ποσού, δι' ὃ ζητεῖται ἡ έκτέλεσις. Έάν τὸ άντικείμενον τῆς δίκης εἶνε άπροσδιορίστου ποσού, τήν αξίαν αὐτοῦ διὰ τήν πληρωμὴν τοῦ τέλους ὀρίζει ὁ Είρηνοδίκης.

Άρθρον 80.

Έπὶ πάσης ὀριστικῆς άποφάσεως τίθεται χαρτόσημον ἐπὶ μὲν τῆς κατ' οὐσίαν τεμνούσης τήν κυρίαν δίκην δι' άπορρίψεως ἢ παραδοχῆς τῆς άγωγῆς δραχ. πέντε ἐάν καταψηφίξῃ ποσὸν μέχρι δραχ. 300, δραχμῶν δὲ δέκα ἐάν καταψηφίξῃ ποσὸν 301 δραχμῶν μέχρις 600. Έπὶ πάσης δ' άλλης, εἴτε παρεμ-

πιπτόντως κατὰ τ' άνωτέρω έκδοθείσης, εἴτε ἐπὶ ένστάσεως έξοφλήσεως ἢ συμφηρισμοῦ εις δίκας περί τήν έκτέλεσιν δραχ. 5. Έπὶ τῶν έκδόσεων άνακοπῆς καὶ έφέσεως τῶν υπό τῶν διαδίκων κατατεθειμένων τοιούτων έπικολλᾶται χαρτόσημον δραχ. 5. Πάντα τὰ λοιπὰ έγγραφα τῆς δίκης εἶνε άτελῆ. Έπὶ τοῦ άντιγράφου ὅμως πάσης ὀριστικῆς άποφάσεως, τὸ ὅποιον ὁ διάδικος ἤθελε ζητήσει, έπικολλᾶται χαρτόσημον δραχ. 5. Διὰ πᾶν άντίγραφον ἐκ τῶν έγγραφων τῆς δίκης, ὅπερ ὁ διάδικος ἤθελε ζητήσει, ὁ έκίδων αὐτὸ γραμματεὺς λαμβάνει δικαίωμα κατὰ άντιγραφῆς δραχ. 5.

Γενικαὶ διατάξεις.

Άρθρον 81.

Όπου τοῦ παρόντος νόμου γίνεται παραπομπή εις διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, νοούνται διὰ μὲν τήν Κρήτην αἱ διατάξεις τῆς ἐκεῖ ισχυούσης Πολιτικῆς Δικονομίας, ως καὶ αἱ περί έκτελέσεως ισχύουσαι ἐκεῖ τοιαῦται, διὰ δὲ τὸ λοιπὸν Κράτος αἱ διατάξεις τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Άρθρον 82.

Ό παρὼν νόμος ισχύει ως νόμος καθ' ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἀπὸ τῆς ισχύος δὲ αὐτοῦ καταργεῖται ὁ τίτλος Α' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 νόμου τῆς τέως Κρητικῆς Πολιτείας, καθὼς καὶ πᾶσα άλλη διάταξις νόμου, αντίθετήν εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ παρόντος.

Άρθρον 83.

Πᾶσα άναγκαία διὰ τήν έκτέλεσιν τοῦ παρόντος λεπτομέρεια κανονισθεῖται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἡ ισχύς τοῦ παρόντος άρχεται μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Έν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1925.

Ό Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ό Πρόεδρος
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὰ μέλη

Α. Ρούφος, Ι. Κούνδουρος, Ριχ. Λιθαρινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζήκυριάκος, Κ. Νίδερ.

Άρθρον δεύτερον.

Τὸ άρθρον 58 § 2 τροποποιεῖται ως άκολούθως :
«Μέχρις έκδόσεως τοιούτου νόμου αἱ έκδιδόμεναι άποφάσεις έκτελοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Τὰ άρθρα 60-80 καταργοῦνται.

Ό παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς υπό τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον έκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ έκτελεσθήτω ως νόμος τοῦ Κράτους.

Έν Ὑδρᾷ τῇ 16 Ἰουλίου 1929.

Ό Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ό ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Έν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1929.

Ό Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας